

ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА МЕСТОПОЛОЖЕНИЕТО НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ И ДАННИ ЗА КРАЙНИЯ ПОЛЗВАТЕЛ ОТ ПРЕДПРИЯТИЯТА, ПРЕДОСТАВЯЩИ МЕЖДУЛИЧНОСТНИ СЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ С НОМЕРА ПРИ СПЕШНИ ПОВИКВАНИЯ

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тези правила се уреждат условията и редът за предоставяне на данни за местоположението на потребителите и данни за крайния ползвател от предприятията, предоставящи обществени междуличностни съобщителни услуги с номера и осигуряващи възможност за осъществяване на изходящи повиквания към номера от Националния номерационен план (предприятията), при спешни повиквания към центрите за приемане на спешни повиквания към единен европейски номер 112 (центрове за приемане на спешни повиквания).

Чл. 2. (1) Предприятията са задължени да осигурят на крайните си ползватели, в това число на потребителите с увреждания, безплатен достъп към единен европейски номер 112 (ЕЕН 112) и към кратките национални номера (150, 160, 166) за достъп до спешни повиквания на националните служби за спешно реагиране.

(2) Задължението по ал. 1 следва да се изпълнява и по отношение на крайни ползватели със забрана да извършват изходящи повиквания.

(3) Предприятията са задължени да осигурят:

1. на потребителите с увреждания достъп до услугите за спешни повиквания равностоен на достъпа, предоставян на мнозинството крайни ползватели;
2. на потребители с увреждания, които са граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, пребиваващи на територията на страната, достъп до услугите за спешни повиквания наравно с другите крайни ползватели, когато това е осъществимо, без предварителна регистрация.

Чл. 3. Предприятията, осъществяващи електронни съобщения чрез мобилни наземни мрежи, са задължени да поддържат техническа възможност за спешни повиквания към ЕЕН 112 и в следните случаи:

1. от мобилни устройства без SIM карта;
2. от мобилни устройства без въведен PIN код;
3. от заключени мобилни устройства;
4. когато викацията е в зона на покритие на друго предприятие с мобилна наземна мрежа.

Глава втора. МАРШРУТИЗИРАНЕ НА ПОВИКВАНИЯ КЪМ ЦЕНТРОВЕ НА ЕДИННИЯ ЕВРОПЕЙСКИ НОМЕР 112

Чл. 4. (1) Предприятията осигуряват за своя сметка технически и програмни средства за маршрутизация и пренос на повикванията към центрите за приемане на спешни повиквания.

(2) Предприятията са задължени да изградят резервирана комуникационна свързаност до най-малко два центъра за приемане на спешни повиквания от най-малко две различни физически комутационни точки на мрежата си до всеки от тях.

(3) Свързаността по ал. 2 трябва да осигури непрекъсваемо пренасяне на повикванията към центровете за приемане на спешни повиквания.

Чл. 5. (1) Предприятията маршрутизират повикванията към ЕЕН 112 в посока към центровете за приемане на спешни повиквания, директно или през мрежата на друго предприятие.

(2) Когато преносът на повикванията към център за приемане на спешни повиквания се осъществява през мрежата на друго предприятие, отпада задължението по чл. 4, ал. 2.

(3) В случаите по ал. 2 разпределението на разходите за технически и програмни средства за маршрутизация на повикванията се урежда в споразумение между предприятията.

Чл. 6. (1) Министърът на вътрешните работи определя уникален идентификатор на мрежата на всяко предприятие.

(2) Предприятията са задължени да предават по сигнализация идентификатора по ал. 1 при всяко повикване към ЕЕН 112.

(3) В случаите, при които повиквания се пренасят през мрежата на друго предприятие, идентификаторът по ал. 1 трябва да се пренася през мрежата на другото предприятие без промяна.

(4) За мрежите на предприятия, които използват IP технология за предоставяне на услуги за гласови съобщения, идентификаторът по ал.1 съдържа флаг, който указва това.

Глава трета.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА НОМЕРА ПРИ СПЕШНИ ПОВИКВАНИЯ

Чл. 7. (1) При повиквания към ЕЕН 112 предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения са задължени да предоставят идентификация на линията на викация (CLI) в момента на повикването, в т. ч. и от обществени телефони, независимо от настройките, направени от крайния ползвател, и да гарантират, че услугата „блокиране на идентификацията на линията на викация” не може да бъде активирана.

(2) За случаите по чл. 3, т. 1 при наличие на техническа възможност се предава идентификационният номер на крайното устройство (IMEI).

Глава четвърта.

ДАННИ ЗА МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ НА КРАЙНИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ

Чл. 8. (1) Във всички случаи на спешни повиквания предприятията предоставят данни за местоположението на потребителите, включително когато не е получено предварително съгласие за тяхното обработване или е налице отказ по чл. 253, ал. 3 от ЗЕС.

(2) Форматът на данните по ал. 1 се определя от Министъра на вътрешните работи след писмено съгласуване с предприятията.

(3) Предприятията осигуряват възможност за предаване на данните по ал. 1 по комуникационна свързаност до най-малко два центъра за приемане на спешни повиквания от подходящи точки на собствената мрежа или през мрежата на друго предприятие.

(4) Комуникационната свързаност по ал. 3 може да бъде различна от тази по чл. 4, ал. 2.

Чл. 9. Предприятията осигуряват възможност за предаване на информацията по чл. 8 автоматично, едновременно с CLI.

Чл. 10. (1) Информацията по чл. 8, предавана от фиксирани мрежи, включва:

1. телефонен номер, от който е извършено повикването;
2. адрес, от който е извършено повикването;
3. географски координати на адреса по т. 2.

(2) Информацията по ал. 1 следва да се предоставя и при повикване от обществен телефон.

(3) Информацията по ал. 1, т. 3 се предава при наличие на техническа възможност.

Чл. 11. (1) Предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения чрез фиксирани мрежи, са задължени да създадат и поддържат актуална база данни, съдържаща информацията по чл. 10, ал. 1.

(2) Предприятията по ал. 1 са задължени да предоставят копие от базата данни по ал. 1 в центровете за приемане на спешни повиквания.

(3) Информацията в копието от базата данни се актуализира най-малко два пъти месечно през комуникационната свързаност по чл. 8, ал. 3.

(4) При постигане на договореност между Министъра на вътрешните работи и предприятията актуализацията може да се осъществява и чрез предоставяне на копие на твърд електронен носител.

Чл. 12. (1) Информацията по чл. 8, предавана от мобилни наземни мрежи, включва:

1. идентификатор и географски координати на клетката, която обслужва повикването; и
2. географски координати за местоположението на крайния ползвател в момента на повикването, базирана на получена от телефонния апарат информация за местоположението на викация, когато такава е налична и такава предаване е технически възможно.

(2) Информацията по ал. 1 се предава по сигнализация.

Чл. 13. (1) Предприятията, предоставящи услуги за гласови съобщения чрез мобилни наземни мрежи, са задължени да създадат и поддържат актуален списък с клетките от мрежата и техните географски координати.

(2) Предприятията по ал. 1 са задължени да предоставят копие от списъка по ал. 1 в центровете за приемане на спешни повиквания.

(3) Информацията в копието от списъка се актуализира най-малко два пъти месечно през комуникационната свързаност по чл. 8, ал. 3.

(4) При постигане на договореност между Министъра на вътрешните работи и предприятията актуализацията може да се осъществява и чрез предоставяне на копие на твърд електронен носител.

Чл. 14. (1) Предприятията, които предоставят номадски гласови услуги, включително чрез приложения за мобилни крайни устройства, предоставят информация за телефонен номер и географски координати на адреса, от който е извършено повикването.

(2) Преди да започнат предоставянето номадски гласови услуги на територията на Република България, предприятията по ал. 1 представят в КРС официално потвърждение от дирекция „Национална система 112” в МВР (двустранен протокол) за възможността на центровете за приемане на спешни повиквания да получават и обработват информацията за идентификация на местоположението на крайните потребители при повиквания от тяхната мрежа и/или чрез съответното приложение.

Чл. 15. Взаимоотношенията между предприятията и МВР при предоставяне на информация за местоположението на крайните ползватели и данни за крайния ползвател, които не са уредени в настоящите правила, се уреждат в споразумения при съобразяване с настоящите правила и при условията на прозрачност и равнопоставеност.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тези правила:

„Център за приемане на спешни повиквания“ е физическото място, където първоначално постъпват спешните повиквания и за което отговаря център за приемане на спешни повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания 112 по смисъла на чл. 7 от Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112.

Заклучителна разпоредба

§ 2. Правилата се приемат на основание чл. 255, ал. 4 от Закона за електронните съобщения (изм. и доп., ДВ, бр. 20 от 2021 г.).

§ 3. Правилата за определяне на реда и условията за предоставяне на данни за местоположението на крайните потребители и данни за абоната от предприятията, предоставящи обществени телефонни услуги при спешни повиквания към центрите за спешни повиквания, (обн., ДВ, бр. 97 от 11.11.2008 г.) се отменят.